

545.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 30 czerwca 1932 r.

w sprawie zmiany granic okręgów sądów okręgowych w Kaliszu, Łodzi i Piotrkowie, jako zwierzchności hipotecznej.

Na podstawie art. 2 § 3 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 12, poz. 93) w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 4 marca 1929 r., zmieniającej prawo powyższe (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 5, poz. 43), zarządzam co następuje:

§ 1. Granice okręgów sądów okręgowych w Kaliszu i Piotrkowie zmienia się w ten sposób, że nieruchomości, położone w obrębie powiatów: łaskiego, łęczyckiego i łódzkiego, tudzież w obrębie miast: Brzeziny, Głowno i Stryków oraz gmin: Biała, Bratoszewice, Długie, Dmosin, Dobra, Gałkówka, Lipiny, Mikołajów, Mroga Dolna, Niesułków i Popień w powiecie brzezińskim, wyłącza się z okręgów obu tych sądów okręgowych jako zwierzchności hipotecznej.

§ 2. Granice okręgu sądu okręgowego w Łodzi zmienia się w ten sposób, że nieruchomości, położone w obrębie powiatów, miast i gmin, wymienionych w § 1, włącza się do okręgu sądu okręgowego w Łodzi jako zwierzchności hipotecznej.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, który oznaczy termin wprowadzenia w życie przepisów §§ 1 i 2.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

546.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1932 r.

w sprawie rodzajów przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i samorządowych oraz kategorii zatrudnionych w nich robotników, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 1 oraz art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 399) zarządza się co następuje:

§ 1. Podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia w Funduszu Bezrobocia robotnicy zatrudnieni w następujących zakładach pracy państwowych:

1) kopalniach węgla kamiennego i ropy naftowej oraz tartakach i zakładach obróbki drewna, z wyjątkiem robotników zatrudnionych w tartakach wojskowych oraz zatrudnionych w tartakach i zakładach obróbki drewna robotników sezonowych, wymienionych w § 3 niniejszego rozporządzenia;

2) fabryce olejów mineralnych w Drohobyczu, odbieralni ropy w Modryczu, fabrykach związków azotowych w Chorzowie i Mościcach.

Władze naczelné tych państwowych zakładów pracy, które powstaną po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a które nie są objęte punktem 1 ustępu poprzedniego, powiadomią Ministra Pracy i Opieki Społecznej o fakcie powstania tych zakładów nie później, niż w ciągu 2 tygodni od dnia ich uruchomienia.

§ 2. Robotnicy, odpowiadający postanowieniom ust. 1 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, zatrudnieni w państwowych zakładach pracy, nieobjętych obowiązkiem zabezpieczenia na mocy paragrafu poprzedniego oraz w zakładach pracy samorządu terytorjalnego, z wyjątkiem robotników wymienionych w § 3 niniejszego rozporządzenia, podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia w Funduszu Bezrobocia, o ile wymienione zakłady pracy nie zapewnią im specjalnym statutem dostatecznego zabezpieczenia w okresie ich bezrobocia.

Za dostateczne będzie uważane takie zabezpieczenie, które zapewnia świadczenia nie mniej korzystne, niż przewidziane w stosunku do robotników zabezpieczonych w Funduszu Bezrobocia.

Nabywanie przez robotnika prawa do świadczeń z tytułu ubezpieczenia emerytalnego lub do otrzymania odprawy w przypadku rozwiązania umowy o pracę, zwalnia tego robotnika od obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Statuty przewidziane w ust. 1 uzyskują moc obowiązującą po zatwierdzeniu bądź wydaniu ich w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej przez władzę naczelną, której zakład pracy bezpośrednio podlega lub która sprawuje nadzór nad związkiem samorządowym, do którego zakład pracy należy. Zatwierdzone lub wydane w powyższy sposób statuty będą uważane za część składową umów o pracę.

Statuty, przewidziane w ust. 1, mają być przedstawione do zatwierdzenia przez czynne już zakłady pracy w ciągu dwóch miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, przez zakłady zaś powstałe po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego w ciągu dwóch miesięcy po ich uruchomieniu. Władza naczelną (nadzorcza) w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej rozpatrzy te statuty najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia otrzymania statutu.

§ 3. Nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niewykwalifikowani robotnicy sezonowi zatrudnieni: a) w przedsiębiorstwie państwowym „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, b) w państwowych i samorządowych tartakach i zakładach obróbki drewna, c) przy robotach kolejowych, drogowych, wodnych (budowlanych i regula-

cyjnych) i meljoracyjnych, prowadzonych przez przedsiębiorstwa i zakłady pracy państwowe i samorządowe:

1) o ile roboty, przy których zatrudnieni są ci robotnicy, trwają normalnie, krócej niż 6 miesięcy w roku, zaś jeśli idzie o roboty meljoracyjne, krócej niż 8 miesięcy oraz

2) o ile robotnicy ci w ostatnich 12 miesiącach przed przyjęciem do wskazanych w paragrafie niniejszym robót podlegali obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia mniej niż 13 tygodni.

Również nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotnicy sezonowi, zatrudnieni w państwowych zakładach zdrojowych, z wyjątkiem robotników sezonowych budowlanych, którzy podlegają temu zabezpieczeniu z zastrzeżeniem postanowień ustępu poprzedniego.

§ 4. Bezrobotnemu, który pozostawał w stosunku najmu pracy w zakładzie pracy, objętym obowiązkiem zabezpieczenia w Funduszu Bezrobocia, zaś później lub wcześniej w zakładzie pracy, objętym zabezpieczeniem we własnym zakresie (§ 2), a także bezrobotnemu, który pozostawał w stosunku najmu pracy w różnych zakładach, zabezpieczających robotników we własnym zakresie (§ 2), zalicza się czas zatrudnienia we wszystkich wymienionych zakładach pracy do czasokresu pozostawania w stosunku najmu pracy, wymienionego w ust. 1 art. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 5. Zakłady pracy państwowe i samorządowe, objęte ust. 1 § 1 i ust. 1 § 2 niniejszego rozporządzenia obowiązane są, pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 ust. końcowego ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 120, poz. 863), zarejestrować się we właściwym Zarządzie Obwodowym Funduszu Bezrobocia; czynne zakłady pracy powinny to skutecznie w ciągu jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zaś zakłady pracy, powstające po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia — w ciągu 2-ch tygodni od dnia ich uruchomienia.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z wejściem w życie ustawy z dnia 17 marca 1932 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 399).

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 marca 1925 r. w sprawie rodzajów przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i samorządowych oraz kategorii zatrudnionych w nich robotników, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 192) oraz rozporządzenia zmieniające je: z dnia 4 marca 1926 r. (Dz. U.

R. P. Nr. 25, poz. 147) i z dnia 6 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 959).

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

547.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1932 r.

o odstąpieniu gminie m. st. Warszawy gruntu państwowego na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) i art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych w dniu 1 grudnia 1931 r., grunt stanowiący własność Skarbu Państwa, położony między ulicami Klonową, Chocimską i Skolimowską, o powierzchni 1658,27 mkw.

§ 2. Cena sprzedażna gruntu, wymienionego w § 1, wynosi 109.445 złotych i 82 groszy, która spłacona zostanie Skarbowi Państwa przez gminę m. st. Warszawy w równych ratach rocznych w przeciągu 5 lat z oprocentowaniem sześć od sta rocznie.

Pierwsza rata płatna jest przy podpisaniu aktu kupna-sprzedaży.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia względnie nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntu, odstępowanego niniejszym rozporządzeniem, tudzież dalszego użytkowania tego gruntu—porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

548.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 kwietnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej o dokumentach upoważniających do przekraczania granicy.

Na podstawie art. 2 ust. ostatni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996), art. 6 ust. ostatni rozporządzenia Prezy-